

Bemærkninger til forslaget

Når dommeren har afsagt sin dom, er det ikke den dømte, men hans eller hendes børn, der har fået den hårdeste straf. International forskning viser, at børn, hvis forældre fængsles, ofte får depressive tendenser og problemer i skolen og med helbredet.

Derudover har børn af indsatte ifølge Det Kriminalpræventive Råd tre gange så stor risiko for selv at ende i fængsel – ikke kun fordi de kommer fra en kriminel baggrund, men også fordi de adskilles fra deres forældre i barndommen. Beslutningsforslaget, der forbedrer børnenes muligheder for at opretholde en stabil forældrekontakt, vil derfor kunne bidrage til, at færre børn og unge følger i deres forældres kriminelle fodspor.

Danmark ratificerede i 1991 FN's børnekonvention. Af artikel 9, stk. 3, fremgår det, at børn, der er adskilt fra deres forældre, har ret til regelmæssig personlig og direkte kontakt med forældrene. Alligevel er der i Danmark mange af de mellem 4.000 og 7.000 børn, der har en forælder i fængsel, som ikke har ret til at besøge deres forælder. Og for de børn, der har ret til at se deres forældre, går der ofte lang tid, inden besøgsordningen kommer i stand. Det betyder, at børnene i alt for lange perioder overlades til unødige bekymringer om, hvorvidt forælderen har forladt dem eller måske er død. På den baggrund finder forslagsstillerne, at der er behov for at bringe den danske lovgivning og administration i bedre overensstemmelse med intentionerne i FN's børnekonvention.

Dømte indsatte har ret til et ugentligt besøg. Men når en borger dømmes og indsættes i et af landets fængsler, er den første tid ofte præget af chok, usikkerhed og skam. Konsekvensen er, at mange ikke får

besøg af børnene i det første lange stykke tid, og at de ikke fastholder en stabil kontakt til deres børn. Derfor er der behov for, at fængslernes personale i højere grad støtter de indsatte i at påtage sig deres forældreansvar, så forældrenes kriminelle handlinger ikke går ud over børnene. Vedtages forslaget, vil fængslets personale skulle hjælpe den indsatte og hans eller hendes børn til at få udarbejdet en besøgsplan i løbet af den første uge af fængslingen.

Varetægtsfængslede er ikke dømt for en forbrydelse og skal, indtil en dom siger det modsatte, betragtes som uskyldige. Alligevel har varetægtsfængslede kun ret til at få besøg af deres børn, i det omfang politiet og fængselsvæsenet tillader det. Derfor er det ofte sværere at få ret til at besøge en varetægtsfængslet end en, der er dømt for en forbrydelse. Den manglende besøgsret udgør et stadig større problem, fordi antallet af personer, der varetægtsfængsles i mere end 3 måneder, er steget med næsten 50 pct. siden 2001. Og hver fjerde indsat i fængsler og arresthuse er varetægtsfængslet. Forslagsstillerne finder det urimeligt og uhensigtsmæssigt, at børn af varetægtsfængslede ikke har ret til at se deres forældre. Derfor skal forslaget medføre, at varetægtsfængslede får minimum samme rettigheder til at få besøg af deres børn som andre indsatte i landets fængsler. Det betyder også, at de skal have udarbejdet en besøgsplan inden for den første uge af varetægtsfængslingen.

Forslaget er en udløber af Det Radikale Venstres sociale 2015-plan, der skal sikre, at alle børn af indsatte bevarer kontakt til deres forældre, og halvere indsattes tilbagefald til kriminalitet inden 2015.